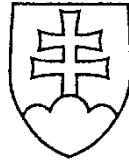

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : SK/0575/99/2018

Dňa : 29.07.2019

ROZHODNUTIE

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **WOCFAP s.r.o., sídlo: Sibírska 6948/31, 080 01 Prešov, IČO: 47 535 318**, kontrola mala byť vykonaná na základe predvolania zo dňa 22.03.2018 v stanovenom termíne dňa 24.04.2018 o 09:00 hod. na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0227/07/18 zo dňa 26.10.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená pokuta vo výške **1 660,- EUR, slovom: jedentisícšesťstošesťdesiat eur**, pre marenie výkonu dozoru podľa § 24 ods. 3 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0227/07/18 zo dňa 26.10.2018 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj uložil účastníkovi konania – WOCFAP s.r.o. – pokutu vo výške 1 660,- €, pre marenie výkonu dozoru podľa § 24 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri plánovanej kontrole, ktorá nebola uskutočnená dňa 24.04.2018 zistené, že došlo k mareniu výkonu dozoru.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo nemariť výkon dozoru; čo účastník konania porušil.

Dňa 22.11.2017 boli správne orgánu doručené podnety spotrebiteľov evidované pod č. Po 881/17 a č. Po 886/17, v ktorých spotrebiteľia žiadali o prešetrenie postupu účastníka konania, ktorý im odmietol vydať fotografie zo svadby a videozáznam zo svadby.

Za účelom prešetrenia spotrebiteľských podnetov bol účastník konania predvolaný do sídla správneho orgánu.

Prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk bolo listom zo dňa 22.02.2018 účastníkovi konania zaslané predvolanie, aby sa dňa 22.03.2018 o 09:00 hod. dostavil na Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj za účelom prešetrenia podnetov spotrebiteľov č. Po 881/17 a č. Po 886/17. Účastníkovi konania bolo predvolanie doručené do vlastných rúk dňa 10.03.2018, čoho dôkazom je elektronická doručienka. K výkonu kontroly sa účastník konania nedostavil, nakoľko správne orgánu bolo doručené jeho ospravedlnenie, v ktorom uviedol, že sa dňa 22.03.2018 musí dostaviť na pojednávanie vedené na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 15C/497/2015, pričom poprosil o nový dátum po 01.09.2018, nakoľko ho bude môcť jeho právny zástupca zastúpiť až po tomto termíne.

Prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk bolo opakovane listom zo dňa 22.03.2018 účastníkovi konania zaslané predvolanie, aby sa dňa 24.04.2018 o 09:00 hod. dostavil na Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj za účelom prešetrenia podnetov spotrebiteľov č. Po 881/17 a č. Po 886/17. Účastníkovi konania bolo predvolanie doručené do vlastných rúk dňa 06.04.2018, čoho dôkazom je elektronická doručienka. Konateľ účastníka konania zaslaný správne orgánu prostredníctvom elektronickej pošty e-mail, v ktorom uviedol, že po kliknutí na zaslanú prílohu sa mu zobrazilo „Požadovanú stránku nie je možné zobrazit“, pričom v prílohe zaslaný ako dôkaz screenshot obrazovky. Konateľ účastníka konania zároveň žiadal správny orgán, aby skontroloval predmetný systém. Správny orgán prvého stupňa zaslaný účastníkovi konania dňa 23.04.2018 elektronicou poštou nasledovné stanovisko: „...predvolanie na zajtra, t.j. 24.4.2018 o 09:00 hod. Vám bolo úspešne doručené dňa 06.04.2018 o 18:26 hod. Od tejto doby uplynulo dostatok času, kedy ste mohli riešiť prípadné technické problémy na Vašej strane. ...“

V každom predvolaní bol účastník konania písomne upozornený, že ak sa nedostaví na Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj bez závažného dôvodu, môže mu byť uložená poriadková pokuta podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa do výšky 1 660,- €, a to aj opakovane.

V predvolaní zo dňa 22.03.2018 so stanoveným termínom 24.04.2018 boli špecifikované doklady potrebné k prešetreniu predmetných podnetov spotrebiteľov, a to:

- oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti,
- pečiatka,
- zmluva o dielo vystavená na meno Ing. Ján Demčák zo dňa 27.06.2017, doklad o prijatí zálohy na svadbu na základe Zmluvy o dielo,
- zmluva o dielo vystavená na meno Jozef Kozák zo dňa 07.07.2016, doklad o prijatí zálohy na svadbu na základe Zmluvy o dielo,
- zdokladovanie neúčasti na prešetrení spotrebiteľských podnetov dňa 22.03.2018,
- v prípade dostavenia sa zástupcu, je potrebné predložiť pri kontrole úradne overené plnomocenstvo.

Účastník konania, resp. jeho štatutárny orgán sa v stanovenom termíne nedostavil na správny orgán a nepredložil požadované doklady nevyhnutné k prešetreniu predmetných podnetov.

Uvedeným postupom došlo zo strany účastníka konania k porušeniu § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Konanie účastníka konania v danom prípade, tzn. nedostavenie sa na predvolanie správneho orgánu na deň 24.04.2018 bez preukázania závažných dôvodov, a to aj napriek skutočnosti, že jeho účasť bola nevyhnutná, pričom bol na právne následky nedostavenia sa vopred písomne upozornený a nepredloženie požadovaných dokladov v stanovenom termíne kvalifikoval správny orgán ako marenie výkonu dozoru podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v podanom odvolaní uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akými konkrétnymi úvahami sa správny orgán prvého stupňa riadil pri určení výšky pokuty. Účastník konania má za to, že dôvody uvedené v odôvodnení sú vágne a príliš všeobecné. Účastník konania zastáva názor, že nedostavenie sa na predvolanie nepredstavuje také závažné konanie, ktoré by samo o sebe mohlo mať za následok zmarenie šetrenia skutočností potrebných na objasnenie podnetov spotrebiteľov. Účastník konania poznamenáva, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení odkazuje na niektoré ustanovenia Správneho poriadku. Tie však priznávajú správnomu orgánu právne prostriedky na zabezpečenie prítomnosti osoby, ktorej vypočutie je pre ďalší priebeh správneho konania nevyhnutné. Jedná sa konkrétne o predvedenie. Účastník konania uvádza, že ak správny orgán vyhodnotil vzniknutú situáciu tak, že účastník konania sa bezdôvodne nedostavil na riadne doručené predvolanie, bol povinný jeho účasť zabezpečiť prostredníctvom náhradného predvolania alebo predvedenia v zmysle § 42 Správneho poriadku. Účastník konania má však za to, že správny orgán prvého stupňa si situáciu „uľahčil“ tým, že namiesto predvedenia mu uložil rovno pokutu, a to v maximálnej možnej výške. Podľa vyjadrenia účastníka konania možno považovať uvedený postup správneho orgánu za nezákonný. Účastník konania zároveň uviedol, že správny orgán je vždy povinný najprv vyčerpať všetky zákonné prostriedky na účely zabezpečenia riadneho priebehu správneho konania a až v prípade, že po ich vyčerpaní naďalej nie je možné v správnom konaní riadne pokračovať, je oprávnený uložiť za porušenie zákonnej povinnosti aj sankciu v podobe poriadkovej pokuty. Účastník konania taktiež uvádza, že zo skutkových okolností prejednávanej veci bolo, okrem iného, preukázané, že účastník konania so správnym

orgánom prvého stupňa priebežne komunikoval a vysvetlil mu dôvody, pre ktoré mu nemohlo byť riadne doručené predvolanie na termín dňa 24.04.2018. Odpoveď zo strany prvostupňového správneho orgánu, s poučením o možnosti uloženia poriadkovej pokuty, mu bola doručená až dňa 23.04.2018. Účastník konania sa tak dostal do situácie, keď si objektívne neprečítal elektronickú správu od správneho orgánu a nemohol sa objektívne oboznámiť s jej obsahom. Tým zároveň nemohlo na jeho strane dôjsť k riadnemu doručeniu predvolania na termín 24.04.2018 o 09:00 hod.. Účastník konania poznamenáva, že pri doručovaní elektronických správ platí všeobecná 15-dňová lehota na doručenie s tým, že ak si elektronickú správu adresát v tejto lehote nevyzdvihne, považuje sa za doručenú, aj keď sa adresát o nej nedozvie (tzv. fikcia doručenia). V prejednávanej veci však k takejto situácii nedošlo. Napriek tomu sa účastník konania o tom, že je na deň 24.04.2018 o 09:00 hod. predvolaný na podanie ústneho vysvetlenia na správny orgán prvého stupňa dozvedel fakticky až dňa 23.04.2018. Účastník konania sa na vyššie uvedené predvolanie nedostavil, nakoľko sa o ňom neskoro dozvedel, a to z dôvodov, ktoré sám nezavinil. Preto mal málo času na prípravu na podanie riadneho vysvetlenia. Účastník konania taktiež v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je jednoosobovou obchodnou spoločnosťou, t. j. konateľ si svoju činnosť plánuje minimálne týždeň vopred. Je preto viac ako žiaduce, aby mal možnosť sa s dostatočným časovým predstihom dozvedieť o tom, že sa má dostaviť pred správny orgán v určenom termíne a nie pár hodín predtým. Účastník konania má za to, že vyžiadanie potrebných informácií bolo teoreticky možné aj doručením písomnej výzvy na vyjadrenie, s priloženým záznamom správneho orgánu o podnete spotrebiteľa, resp. písomným podnetom spotrebiteľa a prípadnými ďalšími prílohami. Podľa vyjadrenia účastníka konania nebolo nutné ho predvolávať na podanie ústneho vysvetlenia. Účastník konania ďalej v odvolaní citoval ustanovenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Účastník konania poznamenáva, že úlohou správnych orgánov, v rámci správneho konania, teda nie je šikana a zbytočné zaťažovanie účastníkov konania, ale zákonný postup, ktorým správny orgán riadne plní úlohy na príslušnom úseku štátnej správy. Účastník konania opakovane vyzýva prvostupňový správny orgán, aby s takýmto konaním, ktoré nemožno hodnotiť inak ako pokusy o hľadanie a vyrábanie dôvodov na uloženie pokuty, prestal a postupoval výlučne v súlade s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, t. j. najmä v súlade s platným a účinným zákonom o správnom konaní (Správnom poriadkom), zákonom o ochrane spotrebiteľa a Ústavou Slovenskej republiky. Účastník konania tiež uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, ako sa správny orgán prvého stupňa vysporiadal s námietkami účastníka konania, ktorými poukazoval na oneskorené začatie správneho konania v prejednávanej veci. Účastník konania namietal, že toto konanie sa subsidiárne spravuje príslušnými ustanoveniami zákona o priestupkoch, z ktorého vyplýva, že správny orgán je povinný podnet, resp. podozrenie, že došlo k spáchaniu priestupku, prejednať do 30 dní, ak vec nepostúpi inému orgánu alebo nezvolí iný postup. Keďže odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa týmto námietkam nevenuje, je podľa vyjadrenia účastníka konania v tejto časti nepreskúmateľné a takéto odôvodnenie nemôže splňať všetky zákonné náležitosti odôvodnenia ustanovené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Záverom účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu zrušil a účastníkovi konania priznal náhradu trov právneho zastúpenia v správnom konaní.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu príslušajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za zistené nedostatky. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali oprávnenosť uloženia

sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, počas celej doby vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa „výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26, ktorá má, ruší alebo inak sťažuje výkon dozoru, prípadne nesplní záväzný pokyn podľa § 20 ods. 3 písm. h), uloží orgán dozoru poriadkovú pokutu do 1 660 eur, a to aj opakovane“.

Podľa § 41 ods. 1 Správneho poriadku „správny orgán predvolá osoby, osobná účasť ktorých pri prejednávani veci je nevyhnutná“.

Podľa § 41 ods. 2 Správneho poriadku „v predvolaní správny orgán upozorní na právne následky nedostavenia sa“.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), (ďalej len „zákon o e-Governmente“) „elektronickou doručenkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronickeho doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronickeho dokumentov, ktoré sa elektronicke doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronickeho dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje“.

Podľa § 30 ods. 2 zákona o e-Governmente „ak je adresátom orgán verejnej moci, elektronickú doručku vytvára a potvrdzuje tento orgán prostredníctvom funkcie elektronickej podateľne. Ak adresátom nie je orgán verejnej moci, elektronickú doručku vytvára automatizovaným spôsobom modul elektronickeho doručovania a správca modulu elektronickeho schránok prostredníctvom modulu elektronickeho schránok zabezpečuje, aby ju mal prijímateľ pri preberaní doručovaného elektronickeho dokumentu vždy pred jeho prístupnením k dispozícii a bol povinný ju potvrdiť“.

Podľa § 30 ods. 3 zákona o e-Governmente „prijímateľ potvrdzuje elektronickú doručku prostredníctvom funkcie určenej na tento účel“.

Podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente „údaje uvedené v elektronickej doručke, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak“.

Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente „elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronickeho dokumentov, sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel“.

K argumentom účastníka konania, že nedostavenie sa na predvolanie nepredstavuje také závažné konanie, ktoré by samo o sebe mohlo mať za následok zmarenie šetrenia skutočností potrebných na objasnenie podnetov spotrebiteľov, že ak správny orgán vyhodnotil vzniknutú situáciu tak, že účastník konania sa bezdôvodne nedostavil na riadne doručené predvolanie, bol

povinný jeho účasť zabezpečiť prostredníctvom náhradného predvolania alebo predvedenia v zmysle § 42 Správneho poriadku, a že uvedený postup správneho orgánu možno považovať za nezákonný, odvolací správny orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne, právne bezpredmetné a tendenčné s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0227/07/18 zo dňa 26.10.2018, nakoľko relevantnosť dôvodov uvedených zo strany účastníka konania nebola preukázaná. Odvolací orgán poznamenáva, že Správny poriadok v § 41 síce výslovne nezakotvuje povinnosť osoby dostaviť sa na predvolanie správneho orgánu, avšak zo súvisiacich ustanovení Správneho poriadku vyplýva právomoc správneho orgánu, pri dodržaní zákonných podmienok, donucovať ju k uposlúchnutiu jeho úradnej výzvy. Správny orgán nepriamo pôsobí na predvolávanú osobu už tým, že ju v predvolaní upozorní na právne následky nedostavenia sa, t. j. na možnosť rozhodnutím uložiť povinnosť zaplatiť poriadkovú pokutu. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 42 ods. 1 Správneho poriadku nezakotvuje povinnosť správneho orgánu predviesť účastníka konania alebo svedka, ktorý sa bez náležitého ospravedlnenia alebo bez závažných dôvodov na opätovné predvolanie nedostaví na správny orgán. Uvedené predstavuje právo správneho orgánu, keďže v citovanom zákonom ustanovení je uvedené slovné spojenie „môže byť predvedený“. Navyše má odvolací orgán za to, že tak v predvolaní zo dňa 22.02.2018, ako aj v opakovanom predvolaní zo dňa 22.03.2018, správny orgán upozornil účastníka konania, že v prípade nedostavenia sa bez závažného dôvodu mu môže byť uložená poriadková pokuta podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa do výšky 1 660,- €, a to aj opakovane. V opätovnom predvolaní správneho orgánu absentuje akákoľvek zmienka o možnosti uplatnenia postupu v súlade s § 42 Správneho poriadku, t. j. že ak sa účastník konania na opätovné predvolanie bez náležitého ospravedlnenia alebo bez závažných dôvodov nedostaví na správny orgán, môže byť predvedený. Odvolací orgán taktiež uvádza, že preskúmaním správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia zistil, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s príslušnými hmotno-právnymi a procesno-právnymi predpismi a jeho rozhodnutie je vecne správne. Odvolací správny orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa pri vydávaní rozhodnutia rozhodoval na základe dostatočne zisteného stavu veci, ktorý zakladá administratívno-právnu zodpovednosť účastníka konania, pričom na jeho zistenie použil zákonné prostriedky. Pri rozhodovaní o porušení ustanovenia § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa vychádzal odvolací orgán z predvolania zo dňa 22.02.2018 a z predvolania zo dňa 22.03.2018, ktoré boli adresované účastníkovi konania. Ďalej správny orgán prvého stupňa, ako aj odvolací orgán vychádzal aj zo skutočnosti, že účastník konania nedoručil SOI doklady špecifikované vo vyššie uvedených predvolaniach, pričom tieto doklady boli potrebné k prešetreniu podnetov spotrebiteľov č. Po 881/17 a č. Po 886/17. Na základe vyššie uvedeného dokazovania odvolací správny orgán uznal účastníka konania zodpovedným za spáchanie správneho deliktu podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru odvolacieho správneho orgánu bolo rozhodnutie o uložení pokuty vydané oprávnené. V konaní bolo podľa odvolacieho orgánu dostatočne preukázané, že správny orgán prvého stupňa vyčerpal všetky možnosti na doručenie predvolania a skontaktovanie sa s účastníkom konania za účelom prešetrenia podaní spotrebiteľov, ktoré poukazujú na porušenie príslušných platných právnych predpisov. Takýmto protiprávnym konaním, a to nedostavením sa a nepredložením požadovaných dokladov v stanovenom termíne, aj napriek opakovanému predvolaniu, porušil účastník konania § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán nemôže takéto konanie účastníka konania akceptovať, nakoľko ide o spoločensky nebezpečný postup, resp. opomenutie zo strany účastníka konania. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci

a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K tvrdeniam účastníka konania, že so správnym orgánom prvého stupňa priebežne komunikoval a vysvetlil mu dôvody, pre ktoré mu nemohlo byť riadne doručené predvolanie na termín dňa 24.04.2018, pričom mu bola odpoveď zo strany prvostupňového správneho orgánu doručená až dňa 23.04.2018, že sa tak dostal do situácie, keď si objektívne neprečítal elektronickú správu od správneho orgánu a nemohol sa objektívne oboznámiť s jej obsahom, a tým nemohlo na jeho strane dôjsť k riadnemu doručeniu predvolania na termín 24.04.2018 o 09:00 hod., odvolací orgán uvádza, že vyššie uvedené tvrdenia považuje opätovne za právne irelevantné, subjektívne a účelové, ktoré ho nezavazujú zodpovednosti za spoľahlivo zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zdôrazňuje skutočnosť, že účastníkovi konania bolo zaslané prvé predvolanie zo dňa 22.02.2018 na dostavenie sa na príslušný inšpektorát v termíne dňa 22.03.2018 o 09:00 hod. s podrobným popisom dokladov k spotrebiteľskému podnetu, ktoré mal účastník konania ako kontrolovaná osoba správneho orgánu predložiť. Účastníkovi konania bolo predvolanie doručené do vlastných rúk dňa 10.03.2018, čoho dôkazom je elektronická doručka (č. l. 40 spisu). K výkonu kontroly sa účastník konania nedostavil, nakoľko správneho orgánu bolo doručené jeho ospravedlnenie, v ktorom uviedol, že sa dňa 22.03.2018 musí dostaviť na pojednávanie vedené na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 15C/497/2015, pričom poprosil o nový dátum po 01.09.2018, nakoľko ho bude môcť jeho právny zástupca zastúpiť až po tomto termíne. Správny orgán napokon zaslanému účastníkovi konania opakovaně predvolanie na dostavenie sa dňa 24.04.2018 o 09:00 hod. pred správny orgán. Účastníkovi konania bolo predvolanie doručené do vlastných rúk dňa 06.04.2018, čoho dôkazom je elektronická doručka (č. l. 46 spisu). Účastník konania však na predmetné predvolanie správneho orgánu reagoval až dňa 23.04.2018, keď správneho orgánu zaslaný screenshot obrazovky a uviedol, že po kliknutí na zaslanú prílohu sa mu zobrazilo „Požadovanú stránku nie je možné zobrazit“. Správny orgán prvého stupňa následne zaslanému účastníkovi konania vyjadrenie dňa 23.04.2018. Odvolací orgán k vyššie uvedenému uvádza, že účastníkom konania predložený screenshot z ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk s textom „Požadovanú stránku nie je možné zobrazit“, nie je možné jednoznačne priradiť k predvolaniu správneho orgánu na deň 24.04.2018. Odvolací orgán zároveň poznamenáva, že v doklade predloženom účastníkom konania chýba dátum a tiež akákoľvek spojitosť s predmetným predvolaním. Odvolací orgán má za to, že relevantným dôkazom v tomto ponímaní by mohlo byť napr. potvrdenie ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk o technickej chybe pri doručovaní. Vzhľadom na uvedené nie je možné vyhodnotiť dôkaz predložený účastníkom konania za spôsobilý preukázať ním tvrdenú skutočnosť. Odvolací orgán má spoľahlivo za preukázané, že účastník konania predvolanie prevzal dňa 06.04.2018, pričom sa však k výkonu kontroly nedostavil. Odvolací orgán má za to, že správny orgán poskytol účastníkovi konania dostatočný časový priestor na predloženie požadovaných dokladov. Odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že účastník konania je právnickou osobou a pri plnení svojich podnikateľských záväzkov má byť aktívny a vedomý si včasného plnenia svojich povinností. V rámci svojej podnikateľskej činnosti je povinný zabezpečiť také riešenie spôsobu podnikania, ktoré by mu umožňovalo plniť si jeho záväzky a povinnosti. Účastník konania je teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti povinný zabezpečiť dodržiavanie všetkých povinností tak, ako mu vyplývajú z platných právnych predpisov a postupovať s určitou mierou odbornej starostlivosti vo vzťahu k plneniu daných povinností, ktoré je povinný zabezpečiť buď priamo – osobne alebo prostredníctvom zodpovednej osoby. V danom prípade nie je liberačným dôvodom skutočnosť, že účastník konania sa na vyššie uvedené predvolanie nedostavil, nakoľko sa o ňom neskoro dozvedel, a to z dôvodov, ktoré sám nezavinil.

K námietkam účastníka konania, že pri doručovaní elektronických správ platí všeobecná 15-dňová lehota na doručenie s tým, že ak si elektronickú správu adresát v tejto lehote nevyzdvihne, považuje sa za doručenú, aj keď sa adresát o nej nedozvie (tzv. fikcia doručenia), pričom v prejednávanej veci k takejto situácii nedošlo, a že účastník konania sa o tom, že je na deň 24.04.2018 o 09:00 hod. predvolaný na podanie ústneho vysvetlenia na správny orgán prvého stupňa dozvedel fakticky až dňa 23.04.2018, odvolací orgán uvádza, že nemohol prihliadnuť na vyššie uvedené argumenty účastníka konania, nakoľko ho tieto nezbavujú jeho objektívnej zodpovednosti za nesplnenie povinnosti. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI. Odvolací správny orgán tiež uvádza, že v zmysle zákona o e-Governmente sú orgány verejnej moci (teda aj SOI od 01.07.2017) povinné pri vykonávaní verejnej moci elektronicky komunikovať s právnickými osobami, ktoré sú zapísané v Obchodnom registri Slovenskej republiky (ďalej len „OR SR“) so sídlom na území Slovenskej republiky. Na základe vyššie uvedeného je správny orgán povinný doručovať úradné dokumenty, ktorými sú okrem iných aj predvolania, oznámenia o začatí správneho konania a rozhodnutia v správnom konaní, do elektronickej schránky právnických osôb zapísaných v OR SR prostredníctvom portálu www.slovensko.sk. K tvrdeniu účastníka konania, že sa o predvolaní na deň 24.04.2018 o 09:00 hod. dozvedel fakticky až dňa 23.04.2018, odvolací orgán uvádza, že uvedený argument je účelový a právne irelevantný. Odvolací orgán opakovane uvádza, že účastníkovi konania bolo predvolanie na deň 24.04.2018 doručené do vlastných rúk dňa 06.04.2018, čoho dôkazom je elektronická doručka (č. 1. 46 spisu). Účastník konania k svojmu odvolaniu nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci akúkoľvek komunikáciu s ústredným portálom verejnej správy www.slovensko.sk o problémoch s doručovaním písomností, resp. o prípadnom výpadku ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk v predmetnom termíne.

K argumentom účastníka konania, že je jednoosobovou obchodnou spoločnosťou, t. j. konateľ si svoju činnosť plánuje minimálne týždeň vopred a je preto viac ako žiaduce, aby mal možnosť sa s dostatočným časovým predstihom dozvedieť o tom, že sa má dostaviť pred správny orgán v určenom termíne a nie pár hodín predtým, odvolací orgán uvádza, že sa k otázke doručenia predvolania zo dňa 22.03.2018 na deň 24.04.2018 o 09:00 hod. vyjadril už vyššie v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací orgán má za to, že účastník konania za zistené porušenie zákona nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. zodpovedá bez ohľadu na zavinenie, pričom zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Odvolací orgán uvádza, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za marenie výkonu dozoru podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán dopĺňa, že k naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Účastník konania uvádza, že vyžiadanie potrebných informácií bolo teoreticky možné aj doručením písomnej výzvy na vyjadrenie, s priloženým záznamom správneho orgánu o podnete spotrebiteľa, resp. písomným podnetom spotrebiteľa a prípadnými ďalšími prílohami a nebolo nutné ho predvolávať na podanie ústneho vysvetlenia. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 prvá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého „*správny*

orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon“. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. I keď správne konanie v prevažnej väčšine prípadov prebieha v písomnej forme, Správny poriadok nevyklučuje ani uplatnenie ústnej formy, a to v každej etape správneho konania. Jej konkrétnym prejavom je ústne pojednávanie. Inštitút ústneho pojednávania je dôležitý nielen z toho hľadiska, že umožňuje dotknutej osobe získať informácie o procesnom postupe, ale aj z toho dôvodu, že s ústnym pojednávaním je spojená možnosť realizovať ďalšie dôležité procesné práva, tzn. právo navrhovať dôkazy, uplatňovať pripomienky a námietky. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správnemu orgánu neukladá a subsidiárne Správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správnemu orgánu, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup, ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením ústneho pojednania veci správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že predvolal účastníka konania na podanie ústneho vysvetlenia a predloženie požadovaných dokladov, vzhľadom na nedostatočne zistený skutkový stav veci, a to predovšetkým za účelom prešetrenia podnetov spotrebiteľov č. Po 881/17 a č. Po 886/17.

Odvolací orgán zdôrazňuje skutočnosť, že základnou povinnosťou podnikateľského subjektu je spolupracovať s orgánom dozoru a poskytnúť mu, za účelom šetrenia spotrebiteľských podnetov, potrebnú súčinnosť. Podnikateľský subjekt má byť pri plnení svojich podnikateľských záväzkov, vrátane poskytovania potrebnej súčinnosti orgánu dozoru, aktívny a za ich neplnenie má niesť aj adekvátnu zodpovednosť.

Naviac si odvolací správny orgán dovoľuje zaujať stanovisko aj k tvrdeniam účastníka konania, v ktorých tento opakovane vyzýva prvostupňový správny orgán, aby s takýmto konaním, ktoré nemožno hodnotiť inak ako pokusy o hľadanie a vyrábanie dôvodov na uloženie pokuty, prestal a postupoval výlučne v súlade s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, t. j. najmä v súlade s platným a účinným zákonom o správnom konaní (Správnym poriadkom), zákonom o ochrane spotrebiteľa a Ústavou Slovenskej republiky. Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom je zistený skutkový stav, z ktorého aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania nespolupracoval s orgánom dozoru a neposkytol mu, za účelom šetrenia spotrebiteľských podnetov, potrebnú súčinnosť. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správnemu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok

na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania maril výkon dozoru podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhladol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanvej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybne, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Pokiaľ ide o námietku účastníka konania poukazujúcu na oneskorené začatie správneho konania v prejednávanvej veci, kedy účastník konania namietal, že toto konanie sa subsidiárne spravuje príslušnými ustanoveniami zákona o priestupkoch, z ktorého vyplýva, že správny orgán je povinný podnet, resp. podozrenie, že došlo k spáchaniu priestupku, prejednať do 30 dní, ak vec nepostúpi inému orgánu alebo nezvolí iný postup, odvolací správny orgán uvádza, že je nesprávna a zásadne s ňou nesúhlasí. V danej súvislosti odvolací orgán dáva do pozornosti, že pokiaľ aj orgány inšpekcie v administratívnom konaní o zisťovaní a sankcionovaní správneho deliktu postupujú analógiu legis podľa trestnoprávnej úpravy, to neznamená, že trestnoprávnu úpravu aplikujú doslovne, pretože pre ich postup a rozhodovanie je základným hmotnoprávnym predpisom zákon o ochrane spotrebiteľa a procesným predpisom Správny poriadok. Odvolací orgán zároveň poznamenáva, že pre administratívne trestanie platia trestnoprávne štandardy, avšak v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR pri zachovaní zdravého rozumu a s istou mierou voľnosti nemožno vyžadovať všetky trestnoprávne štandardy bezo zvyšku, pretože administratívne trestanie neprináša taký zásah do práv konkrétneho subjektu ako je to v trestnej veci. Na základe uvedeného odvolací správny orgán uvádza, že v zmysle § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa *„Konanie o uložení pokuty možno začať do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3, a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo“*. Odvolací orgán v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v súlade s § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejme, že určenie začiatku plynutia jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehoty sa odvíja od výkladu pojmu *„...keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti...“*. Podľa názoru odvolacieho správneho orgánu, uvedené sa vzťahuje na určitú právnu skutočnosť, z ktorej plynie dôvodné podozrenie, že k porušeniu došlo. Deň, kedy je táto skutočnosť správne orgánu známa, je deň, kedy správny orgán zistil porušenie zákona, t. j. poznal, že došlo ku konaniu obsiahnutému v zákonom vymedzenej skutkovej podstate deliktu, ktorú zákon za splnenia ďalších podmienok definuje ako správny delikt. Za

skutočnosť určujúcu začiatok plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty treba teda považovať vedomosť o skutkových okolnostiach veci v takom rozsahu, ktorý umožní predbežné právne zhodnotenie, že došlo k porušeniu zákona, a to bez toho, aby sa jednalo o informáciu zvlášť kvalifikovanú. Lehoty na vydanie rozhodnutia o postihu za správny delikt v právnom štáte predstavujú jeden z mechanizmov obmedzujúci priet'ahy v správnom konaní, ktorý je súčasne prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci. Je potrebné upozorniť na to, že predmetná jednoročná lehota nie je spojená s povinnosťou vydať konečné administratívne rozhodnutie o správnom delikte a uložiť zaň pokutu, ale iba so začatím správneho konania. Zákonodarca touto konštrukciou dáva správnemu orgánu viac priestoru k preverovaniu rozhodných okolností veci ešte pred začatím samotného správneho konania. Na základe vyššie uvedeného je odvolací orgán toho názoru, že prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti dňa 24.04.2018, kedy mala byť vykonaná kontrola na základe predvolania zo dňa 22.03.2018. Vzhľadom na uvedené, je nevyhnutné začiatok plynutia jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehoty na uloženie sankcie za porušenie ustanovenia § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa viazať práve k tomuto dňu, t. j. 24.04.2018. Subjektívna jednoročná lehota na začatie administratívneho konania vo veci uloženia pokuty účastníkovi konania správnemu orgánu uplynula dňa 24.04.2019. Odvolací orgán nesúhlasí s tvrdením účastníka konania, že toto konanie sa subsidiárne spravuje príslušnými ustanoveniami zákona o priestupkoch, z ktorého vyplýva, že správny orgán je povinný podnet, resp. podozrenie, že došlo k spáchaniu priestupku, prejednať do 30 dní, ak vec nepostúpi inému orgánu alebo nezvolí iný postup. Pokiaľ ide o začatie správneho konania, podľa ustanovenia § 18 ods. 2 druhá veta Správneho poriadku „*pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon*“. Za takýto úkon treba v predmetnom prípade považovať doručenie oznámenia o začatí správneho konania účastníkovi konania. Vzhľadom na to, že prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti zo strany účastníka konania dňa 24.04.2018, kedy mala byť vykonaná kontrola a oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 01.09.2018, má odvolací orgán za to, že 12 mesačná subjektívna prekluzívna lehota na začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty neuplynula pred začatím konania o uložení pokuty.

Na námietku účastníka konania, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akými konkrétnymi úvahami sa správny orgán prvého stupňa riadil pri určení výšky pokuty, pričom dôvody uvedené v odôvodnení sú vágne a príliš všeobecné, odvolací správny orgán uvádza, že pri určení výšky sankcie vychádzal z príslušného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, kde sa v § 24 ods. 3 uvádza „*výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26, ktorá má, ruší alebo inak sťažuje výkon dozoru, prípadne nesplní záväzný pokyn podľa § 20 ods. 3 písm. h), uloží orgán dozoru poriadkovú pokutu do 1 660 eur, a to aj opakovane*“. Odvolací správny orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie ani ju zrušiť, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho

deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúca rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že uvedeným postupom – opomenutím dostavenia sa za účelom vykonania kontroly na Inšpektorát SOI došlo zo strany účastníka konania k mareniu výkonu dozoru podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán hodnotil dôkazy z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti a pravdivosti pre rozhodnutie. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že keďže zákon neurčuje záväzným spôsobom prípustnosť konkrétnych dôkazných prostriedkov a ich dôkaznú silu, záleží na samom správnom orgáne, akú dôkaznú silu dôkazu v konkrétnom konaní prisúdi, keďže správne konanie je ovládané tzv. zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Správny orgán nie je takisto viazaný ani žiadnym poradím významu a preukaznej sily jednotlivých dôkazov. Odvolací orgán poznamenáva, že správny orgán prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné výsledky vykonaných dôkazov, a to vo vzájomných súvislostiach, ktoré preukázateľne odôvodňujú výsledok obsiahnutý vo výrokovej časti rozhodnutia. Bližšie sa odvolací orgán venuje odôvodneniu výšky pokuty v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. V súlade s týmto ustanovením má SOI zákonnú povinnosť uložiť pokutu v prípade, ak došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa a je nepochybne preukázané, že k nim došlo.

Odvolací správny orgán tiež uvádza, že z povinnej procesnej súčinnosti správneho orgánu a účastníka konania vyplýva, že správne orgánu nemožno vytýkať chybu konania, ak neprihliadol na skutočnosti jemu neznáme, ktoré podľa povahy veci mohol uviesť len účastník konania (a neuviedol) alebo na dôkazy, ktoré mohol navrhnúť len účastník konania a (v rozpore s § 34 ods. 3 Správneho poriadku) ich nenavrhol. Nesplnenie zákonnej procesnej povinnosti podľa odseku 3 môže mať pre účastníka konania v zmysle Správneho poriadku nepriaznivé procesné dôsledky. Z uvedeného teda vyplýva, že ak má účastník konania dojem, že sa nedopustil zisteného porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa, je jeho povinnosťou predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, čo však účastník konania v žiadnom štádiu správneho konania neurobil, preto odvolací orgán nemohol odvolaniu účastníka konania vyhovieť.

Účastník konania ako podnikateľský subjekt bol povinný poskytnúť správne orgánu potrebnú súčinnosť nevyhnutnú aj k prešetreniu podnetov spotrebiteľov. Takisto bol účastník konania povinný rešpektovať pokyny správneho orgánu, vrátane toho, aby sa v stanovenom termíne dostavil pred správny orgán. Nedostavením sa účastníka konania na kontrolu a neposkytnutím žiadaných dokladov uvedených v predvolaní, došlo k mareniu výkonu dozoru, nakoľko týmto konaním účastníka konania bol znemožnený výkon kontroly, ktorý mal vykonať správny orgán.

Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v úradnom zázname zo dňa 24.04.2018. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26, ktorá marí, ruší alebo inak sťažuje výkon dozoru, prípadne nesplní záväzný pokyn podľa § 20 ods. 3 písm. h), uloží poriadkovú pokutu do 1 660 eur, a to aj opakovane.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Pri určení výšky pokuty bolo prihliadnuté na charakter a závažnosť protiprávneho konania, ako aj následky tohto konania. Protiprávnosť sankcionovaného konania spočívala v tom, že účastníkom konania došlo k mareniu výkonu dozoru, a teda nebolo možné prešetriť podnety spotrebiteľov. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na skutočnosť, že nedostavením sa pred správny orgán na základe predvolania došlo k nerešpektovaniu podstaty SOI, ako kontrolného orgánu. Odvolací orgán takéto konanie hodnotí ako závažný správny delikt, nakoľko kontrolovaný subjekt nerešpektuje SOI, ako orgán dozoru, ktorý vykonáva dohľad nad vnútorným trhom vo veciach ochrany spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán zohľadnil aj spôsob, akým bol zákon o ochrane spotrebiteľa porušený, a to ignorovaním požiadavky správneho orgánu na vykonanie kontroly, čím došlo zo strany účastníka konania k zmareniu kontroly. Odvolací orgán zastáva názor, že k mareniu výkonu kontroly došlo zo strany účastníka konania vedome, nakoľko bol zo strany SOI osobitne upozornený na právne následky svojho konania. Odvolací orgán považuje konanie účastníka konania v predmetnom prípade za účelové.

Odvolací orgán prihliadol aj na možné následky uvedeného protiprávneho konania, ktoré spočívajú v nerešpektovaní zákonom stanovených nástrojov orgánu dozoru, ktoré majú slúžiť na účinnú kontrolu vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Odvolací správny orgán poznamenáva, že v dôsledku zmarenia výkonu kontroly nemohli byť spotrebiteľské podnety č. Po 881/17 a č. Po 886/17 prešetrené. Odvolací správny orgán prihliadol na oslabenie práva spotrebiteľa garantovaného mu v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Napriek skutočnosti, že spotrebiteľia využili svoje právo a obrátili sa na správny orgán, kontrola nebola vykonaná a nemohlo tak byť preverené, či k porušeniu zákona zo strany účastníka konania došlo, alebo nie a takisto nemohli byť prijaté adekvátne opatrenia na zabezpečenie vysokej miery ochrany spotrebiteľa.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný pri výkone svojej podnikateľskej činnosti rešpektovať všetky právne predpisy, ktoré sa vzťahujú na jeho činnosť; medzi tieto

patrí aj zákon o ochrane spotrebiteľa. V šetrenom prípade bolo preukázateľne zistené, že účastník konania príslušný právny predpis nerešpektoval.

Zároveň bolo prihliadnuté aj na to, že účastník konania je povinný dodržiavať podmienky výkonu kontroly uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené bola pokuta správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške, s cieľom, aby pôsobila vo vzťahu k účastníkovi konania preventívne.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 02270718.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Mgr. Ján Sivák
*námestník úseku právnych služieb,
medzinárodných vzťahov
a alternatívneho riešenia sporov*

Na vedomie:
Odbor vymáhania pohľadávok ÚI SOI